

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fasti Mariani

Brunner, Andreas

Antverpiæ, M.D.C XXX III.

S. Dachativs M. 15. Decemb.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70962)

stipante obviam hosti ad D. VIRGINIS progreditur, & humi nixus dum verbum Davidis canere incipit, caput gladio amittit, carmen tamen etiam mortuus absolvit. Satis spectatum esse ferror putavit. Quare cum formæ miles parceret, execrata crudelem misericordiam in oculos carnificis involat mortemque invitam in se armat. Interea contra barbaros cælum movit, cuius copiam visam, simul irata è templo voces in fugam illos coniecerunt. Ad Martyrum verò corpora tam diu lucere faces suas sidera voluerunt, dum terræ regerentur, splendore olim his ipsis certatura. *Ex Sur.*

S. DACHATIVS M. 15. Decemb.

DACHATIVS Palæstinus sex fratres germanos fertur numerasse, ipse septimus, inò inter omnes primus merito laudatur. Nam cum pater exigui lucelli spe, quam Rex Saracenus ostentabat, inductus, à Christo ad Mahometis partes malum pedem tulisset, represit suum DACHATIVS, rectè sic à parente degener. Post ubi mortem infelicem sed debitam sceleri tanto pater oppetiit, DEI ductu & matris optima, Ierosolymas abiit, tinctusque Christianis undis in D. Sabæ Cœnobio, ingentibus, quæ postea edidit, præliis egregius sui victor prælusit. Tum denique &

& cæli ope & suâ virtute satis armatus in patriam excurrit, & cum matris copias junxisset, post multas pugnas fratres omnes dare manus victas Christo coëgit. Vnum tantum excipe, qui fide non germanâ, sed Punicâ sanè, DACHATIUM nomen ad Prætorem detulit. Hic vincitum ad Tribunum misit. Sed neque fratris perfidia, neque carnificum tormenta tantum potuerunt, ut non vinceret DACHATIUS. Victor igitur caput gladio submitit tot civicis coronis condecorandum, quot patriæ cælesti cives fratres servavit. *Ex Membris.*

S. CHRISTIANA ANCILLA IBERA. 15. Decembris.

Hujus quoque nomen nescimus. credo, quia virtus supra cælos hoc evexit. Illud satis constat, vixisse, cum rerum Constantinus potiretur, & Iberis servitute servivisse; ceterum præter conditionem servile nihil habuisse, quin ab hæc SERVA Iberos pileum libertatis Christianæ accepisse. Res sic gesta memoratur. Filium Ibericæ matronæ gravi morbo afflictum precibus ad DEVM fufis valetudini restituerat, cum ejus facti rumor ad aures Regina gentis perlatus est, tunc itidem graviter forte e morbo decumbentis. Ergo, cum in spem valetudinis & ipsa venisset, deportari servulorum manibus ad Divam